

[Johannes Jensen.]

har været enige med de Konservative heri; men naar jeg siger, at vi fremdeles er enige med dem, saa er det altsaa ikke rigtigt, for jeg hører nu, at de ikke længer er enige med os; men det skyldes, at de har forladt deres gamle Standpunkt, det Standpunkt, som vi stadig staaer paa, og det Standpunkt, som de borgerlige Partier her i Landet hidtil har staaet paa. Jeg ved ikke, om det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds taler paa sit Partis Vegne, men hvis han gør det, saa betyder det, at hans Parti har opgivet sit gamle Standpunkt paa dette Punkt, som ogsaa for dem var et Hovedpunkt, naar vi skulde have en ny Næringslov.

Det ærede Medlem siger, at Spørgsmaalet om offentlige Institutioners Næringsvirksomhed slet ikke hører hjemme i Næringsloven. Maa jeg da spørge: Hvorfor har det ærede Medlems Parti saa rejst dette Spørgsmaal baade i Næringslovskommissionen og her i Rigsdagen? hvorfor har de rejst det, naar de paa Forhaand mente, at det ikke hørte hjemme i denne Lov?

Der var ogsaa en Udtalelse af den højtærede Handelsminister, som overraskede mig noget. Hvis jeg forstod den højtærede Handelsminister rigtigt, sagde han, at sidste Stykke i Lovforslagets § 12 kunde han ikke tiltræde, saaledes som det var udformet af Næringslovskommissionen. (Afbrydelse af *Handelsministeren* [Hauge]). Naa, saa har jeg misforstaaet Ministeren. Men i øvrigt vil jeg sige, at det var dog Næringslovskommissionens Mening, at dette Spørgsmaal skulde løses ved Næringsloven; og det var alle Partiernes oprindelige Hensigt, at der skulde skabes Klarhed i dette Spørgsmaal. Nu siger den højtærede Handelsminister, at man her bliver ved det bestaaende. Saa var det, jeg spurgte Ministeren: Ja, hvad'er det bestaaende? Men derom fik vi kun at vide, at det var noget, som Domstolene skulde afgøre, og som Domstolene for et enkelt Punkts Vedkommende allerede havde afgjort. Men netop fordi Spørgsmaalet ikke er klaret, og fordi der er delte Meninger om det, synes jeg, det vilde være naturligt at træffe en Afgørelse nu.

Det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds (Schovelin) mener ganske vist, at Tiden ikke er belejlig hertil, for det vil altid gaa saaledes, at i nogle Tider vil der fra Kommu-

nernes Side være Tilbøjelighed til at handle med visse Ting, som de ellers ikke handler med, medens de til andre Tider vil trække sig tilbage, og nu mener det ærede Medlem altsaa, at Tiden ikke er inde til at afgøre dette Spørgsmaal. Ja, jeg synes nu, at Tiden just er inde dertil. I Krigstiden havde vi ganske abnorme Forhold, der gjorde det vanskeligt at afgøre dette Spørgsmaal, og da vi stod overfor Afviklingen af Krigstidens Forhold, kunde det vel ogsaa være vanskeligt at løse Spørgsmaalet. Men nu, da vi er inde i rolige og jeg havde nær sagt, normale Tider — i hvert Tilfælde for det Spørgsmaals Vedkommende —, forekommer det mig, at vi havde staaet os ved at træffe en Afgørelse. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis man var kommet nærmere ind paa Spørgsmaalet, vilde man, fordi Tiden nu er dertil, kunne have enedes om et eller andet, som kunde tilfredsstille alle Parter.

Men jeg gentager, og jeg slutter mig i den Henseende til, hvad min Meningsfælle, der nylig havde Ordet, udtalte: Der er mange Ting i Lovforslaget, som Venstre fuldt ud kan tiltræde, bl. a. fordi det i væsentlig Grad opretholder det bestaaende, f. Eks. dette, at en Mand kun maa have een Butik. Endvidere faar vi det Ønske opfyldt, som er fremført fra Haandværkets Side, at den Mand, der har lært sit Fag, og som har ført Bevis for, at han kan sit Fag, faar Ret til at føre Mesternavnet. Der er ogsaa adskillige andre Ting i det, som vi fuldt ud kan tiltræde, og som vi allerede under Landstingsudvalgets Forhandlinger har tilkendegivet, at vi kunde gaa med til. Men der er, som jeg nævnte, da jeg sidste Gang havde Ordet, andre Ting, som vi er utilfredse med, navnlig den Uklarhed, vi synes der er paa adskillige Punkter.

Den højtærede Handelsminister siger: Ja, men man kan ikke godt sætte ind i Loven, at Konen skal have et vist Fortrin for Manden, eller at Manden skal have et vist Fortrin for Konen. Det indrømmer jeg, men der var vel ikke noget i Vejen for at sætte ind i Loven, at Betingelsen for, at en Ægtefælle kan faa Næringsbevis, er, at de er enige om, hvem der skal have det; man burde i alt Fald have truffet en Afgørelse. (Afbrydelse af *Handelsministeren* [Hauge]). Den højtærede Handelsminister mener, at det Tilfælde vist ikke vil opstaa. Ja, lad